FOOTBALL

Rezultate surprinzătoare în campionatul Diviziei A.

A. M. E. F. A. la egalitate cu Venus: 4-4 (3-1)

Arbitrajul condamnabil al d-lui Ceaureanu. Echipa arădeană a jucat cu multă hotărîre şi ar fi putut câştiga. Venus a făcut o partidă foarte bună

A.M.E.F.A. este poate singura echipă din Ardeal pentru care publicul bucureştean nu moare de admiraţie. Echipa muncitorească din Arad a fost întotdeauna cu indiferenţă primită şi totdeauna simpatiile şi încurajările publicului au mers cu echipa adversă.

Poate că nu e atât de greu de găsit a explicaţie acestei stări de fapte — deşi situaţia excelentă pe care formaţia orădeană o deţine în clasament, rolul de fruntaşe pe care a jucat-o dela începutul până la sfârşitul acestui campionat naţional şi jocul exemplar pe care-l practică, ar fi fost tot atâtea argumente ce i-ar fi putut atrage gratitudinea spectatorilor bucureşteni.

Tricolorul acela roşu — atât de roşu... — ortodoxia cu care conducerea clubului păstrează formaţiei acel sdrobitor procent de minoritari şi ostilitatea cu care publicul arădan întâmpină orice echipă bucureşteană, sunt desigur puternice argumente pentru sensibilitatea — altfel atât de tolerantă — a publicului nostru.

Eri însă — pentru prima oară ieri — acelaş public a avut un sentiment de simpatie pentru această echipă. Nu şi-a exteriorizat sentimentul. Ar fi fost împotriva unor convingeri de mult concepute.

Dar în tăcerea cu care a fost urmărită desfăşurarea scorului, în zâmbetele ironice cari au salutat fiecare decizie a arbitrului, sentimentul acesta era evident. Mai puţină simpatie, cât compasiune.

Aceasta a fost dealtfel trista realitate a matchului de ieri. A. M. E. F. A. trebuie compătimită. A pierdut un match pe care trebuia şi putea să-l câştige.

Va spune cine nu a fost la match: «Dar e prima oară când o echipă nu câştigă, deşi merita să câştige?»

Desigur, nu e prima oară. Dar e pentru prima oară când o echipă îşi vede îngropate dintr'o lovitură nedreaptă, veleităţile şi şansele de a cuceri un campionat.

Nu vrem să spunem că A. M. E. F. A. a fost furată de campionat. Ar fi absurd. Căci chiar dacă termina victorioasă ieri, campionatul încă era în discuţie. Ripensia mai are de jucat cu Unirea şi calculul cel mai elementar obligă să ajungem la concluzia că foştii şi actualii campioni ar fi scos cel puţin un punct. Nu vrem, deasemeni, să spunem că A M. E. F. A, merită să fie campioană înaintea Ripensiei. Timişorenii rămân încă cel mai bun «unsprezece» din ţară.

Dar, pentrucă ideea de sport înglobează în definiţia ei şi pe aceia de echitate, A.M.E.F.A. merită compasiune. A fost scoasă din concurs fără să beneficiat de toate drepturile ei.

E fără îndoială că epilogul matchului de ieri nu strică echipei arădane şi că, dimpotrivă, o situează într'o lumină foarte frumoasă. E puţin lucru să se acrediteze în opinia publică impresia că a fost frustată de un campionat?

Căci aceasta este impresia şi ea nu poate fi tăgăduită. Epilogul partidei de ieri strică însă campionilor, a căror performanţă apare întunecată. Pe nedrept întunecată. Se va vedea aceasta, după matchul Ripensia—Unirea Tricolor.

Aşadar, A.M.E.F.A. nu va fi chiar atât de dezolată de faptul că a fost scoasă, cu o săptămână mai devreme, din ipostaza de prezumtiv campion naţional. Dacă presa minoritară se va indigna de furturile pe cari le-a avut de suferit la Bucureşti echipa roşie din Arad, nu va fi sinceră. In fond, ea va căuta — prezentând-o în ipostaza de victimă oprimată — să ridice meritele echipei arădene.

Evident, treaba ei. Şi nu aceasta interesează.

Pe noi şi pe oricare sportiv, trebuie să ne preocupe altceva, altă latură — latura într'adevăr gravă — a celor întâmplate ieri.

Arbitrajul

Dar, nu am spus încă ce s'a întâmplat.

Iată :

Matchul, pentru toată lumea, era o chestiune de scor pentru Venus. Personal nu am avut nici un moment îndoială asupra perspectivelor disputei. Am crezut ferm în victoria bucureştenilor.

Pe teren s'a întâmplat însă altceva. Cu totul altceva. A jucat mai bine AMEFA

Surprinzător, desigur. Dar explicabil. (Şi tocmai acest argument nu l'am avut în vedere; sau, mai exact l-am ţinut în seamă, dar l-am desconsiderat). Pentru AMEFA victoria înseamnă încă o posibilitate de a cuceri campionatul. Victoria avea deci un preţ enorm. In consecinţă, jucătorii au fost dominaţi de o hotărâre şi de o o dorinţă de victorie care explică elanul şi îndârjirea cu care şi-au jucat şansele.

Această însufleţire le-a adus dela început un avantaj cu care au terminat prima repriză. Aceiaşi însufleţire i-a făcut să se apere cu atâta succes, după pauză

Era însă normal ca Venus să nu se lase învins. Era fatal ca echipa bucureşteană să încerce reacţiunea. Ceace s'a şi întâmplat. Dar era foarte probabil ca apărarea oaspelor să reziste. Ceace deasemeni s'ar fi întâmplat, dacă nu ar fi intervenit concursul d-lui Ceaureanu.

Şi acum începem — abia începem — să povestim ce s'a întâmplat. Căci eroul întâmplării nu este nici Venus, nici AMEFA nici publicul. Ci d. Ceaureanu.

Iar victima deasemeni, nu este nici Venus, nici Amefa, nici publicul. Ci footballul, ci ideia de sport.

D. Ceaureanu, în momentul când Venus, după ce încercase atât de frumos să spargă rezistenţa apărării adverse era pe punctul să cedeze, a sărit în ajutorul lui. Nu ştim dece, nu ştim dacă i s'a cerut sau s'a oferit din proprie iniţiativă să servească pe cineva. (Căci, cum arătam mai sus, Ripensia nu a fost servită).

Poate că a vrut să fie simpatic. Poate că răspunderea unui sentiment intim. Poate că... cine la mai poate şti?...

Fapt este că d. Ceaureanu nu a fost corect. A arbitrat cu o evidentă şi vinovată rea credinţă, deservind Venusul, deservind Ripensia, DESERVIND MAI ALES CAUZA SPORTIVA.

Căci, să fim înţeleşi. Footballul nu e şi nu poate fi mistificare. Footballul nu e un turneu de lupte greco-romane. Deaceia, ne e admisibil să se dea publicului impresia că şi la football se petrec astfel de fapte condamnabile. Footballul place pentru sinceritatea şi pentru elanul cu care se joacă şansele.

Vrea federaţia, vor cluburile, să nu se acrediteze în opinia publică această periculoasă impresie? Datoria lor este să ia măsuri. Măsuri straşnice.

După match, am schimbat câteva impresii cu unii oficiali ai FRFA. Cu toţii erau revoltaţi de arbitrajul d-lui Ceaureanu.

Ne-a plăcut revolta aceasta, căci ea dovedea bun simţ şi înţelegere perfectă a intereselor federaţiei. Dare tare ne temem că revolta aceasta nu va mai subsista în sala de şedinţă a forului care poate sancţiona...

D. Ceaureanu? Am spus-o de atâtea ore şi nu ne-am schimbat convingerea: ştie să arbitreze. E unul din cei mai complecţi arbitri români, în sensul că, în afară de o perfectă cunoaştere a regulamentului şi a jocului, este de o rară mobilitate şi atenţie.

Dar tocmai pentrucă este atât de bun, tocmai pentrucă s'a dovedit un fruntaş al corpului nostru de arbitri, ceace a făcut eri este cel puţin ciudat, cel puţin necurat.

Iată, aşadar, dece matchul de eri nu s'a desfăşurat în condiţiuni normale, dece publicul a plecat desgustat şi dece footballul a fost deservit.

A. M. E. F. A.

Şi acum, câteva cuvinte despre echipe şi despre jucători.

In decursul acestui sezon am avut adesea prilejul să scoatem în evidenţă ceiace lipseşte echipelor noastre. Numeroasele turnee internaţionale cari s'au desfăşurat sub ochii noştri ne-au uşurat această sarcină. Echipele noastre au apărut desbrăcate, sărăcuţe, în lumina contrastului cu marile formaţii străine ce ne-au vizitat.

Ceiace ne-a lovit dintru început, căci era elementar, a fost lipsa oricărei orientări tactice la formaţiile româneşti, lipsa unui stil anume.

Greşala este a conducerilor nu atât de pricepute în treburile acestea pur technice, cât sunt de experte sub raportul administrativ.

Dealtfel, aceasta nu e de mirare. In footballul nostru domină spiritul material, în timp ce preocuparea de ordin technic se află pe planul al doilea.

E drept că dela o vreme cluburile au început să angajeze antrenori. Unii sunt mai buni, alţii mai slabi, unii au făcut ceva treabă, alţii au mâncat degeaba banii cluburilor.

Dar încă nu găsim o orientare anume decât la puţine cluburi. Ştim, bunăoară, că Unirea Tricolor a urmat o politică, aceiaşi, şi că mai de vreme sau mai târziu această politică îşi va da roadele. Ştim că Ripensia sau C. A. O. reprezintă o anumită şcoală.

Dar mai departe?

Ei bine, cea mai bună ilustrare a celor afirmate de noi în decursul unui întreg sezon ne-a oferit-o această A. M. E. F. A. formată din jucători mediocri.

Dacă am lua, cu excepţia lui Szanislo, pe fiecare jucător arădan şi l-am supune unui examen, unei întreceri cu jucătorul corespondent din echipa Venusului, incontestabil că de fiecare dată, pentru fiecare post, venusistul ar fi triumfător. Şi ca însuşiri fizice şi ca valoare technică şi ca înţelegere a jocului de football.

Dar cei unsprezece venusişti la un loc nu valorează cât toţi cei unsprezece «muncitori».

Şi atunci? Paradoxul acesta nu trebuie să spună nimic? Nu spune nimic despre cariera excepţională a acestei echipe incolore, a acestei echipe cu un singur jucător de valoare, când alte echipe cu vedete — multe vedete — scump plătite, se sbat amarnic să scape de teroarea lanternei?

A.M.E.F.A. nu are vedete, dar are o ţinută proprie, are o siluetă personală, o tactică, un stil de joc. Nu e, desigur, uşor să ajungi până la acest punct de progres.

Dar dacă l-a atins Amefa cu un material mediocru, dece nu l-ar reuşi alte echipe, cu material omenesc, mult superior?...

Să răspundă domnii conducători de cluburi.

Ceace a realizat însă Amefa este o pildă foarte elocventă. O echipă care a jucat anul trecut barajul, a parvenit graţie unui om priceput — antrenorul Kertesz — să se ridice până'n fruntea erarhiei datorită faptului că şi-a găsit un stil al ei. CAND ŞI CELELALTE ECHIPE DIN DIVIZIA NAŢIONALA VOR REUŞI ACEIAŞI EVOLUŢIE, FOOTBALLUL ROMANESC VA PROGRESA CU CEL PUŢIN O CLASA.

In matchul de eri Amefa nu a făcut poate jocul obişnuit. Ceeace e explicabil, dată fiind atmosfera specială a matchului. In orice caz, a făcut un joc omogen, un joc sobru, dar bun. Un joc fructuos.

Dintre jucători am relevat pe Sadowski — care a avut câteva interventii entuziasmante. Nu e suficient de şlefuit acest portar. Dar e incontestabil, un talent remarcabil. Muncă de salahor a făcut Csayka, dar muncă frumoasă, de mare folos pentru echipa sa.

Linia intermediară a fost desigur cel mai bun compartiment. Dacă jocul lui Szanislo nu ne-a surprins, ne-a impresionat jocul lui Spurdi.

La înaintare, cel mai talentat este tânărul Leb, Cucula şi Pernecki s'au relevat deasemeni.

Venus

Dacă din cele de mai sus a rămas cineva cu impresia că Venus este un beneficiar al arbitrajului, ne grăbim să precizăm că echipa bucureşteană a făcut o partidă foarte bună şi că nu s'a arătat mai prejos decât adversarul ei.

E adevărat că fără intervenţiile d-lui Ceaureanu, A.M.E.F.A, ar fi putut termina în câştigătoare. Nu trebuie însă uitat amănuntul că arădanii au depus în acest match toată energia lor, în timp ce venusiştii, pentru cari matchul nu avea aceeaşi importanţă, s'au trezit mult mai târziu.

Dar atunci când s'a trezit, Venus a dovedit o formă foarte bună, aceeaşi formă care i-a procurat atâtea trainice satisfacţii în ultima vreme

Prin reintrarea lui Bărbulescu, linia de halfi şi-a regăsit echilibrul, ceeace a transformat în bine întreaga echipă.

Vedetele matchului de ieri au fost: Sfera, Mihăilescu, Sepi şi Petea.

Două... incidente

Inainte de a trece la descrierea jocului, să amintim două incidente cari s'au petrecut în timpul matchului.

Faultat de Csajka — despre care e cazul să spunem că a jucat foarte dur — Sepi s'a întors şi ia repezit un pumn care l-a lungit la pământ pe arădan, în văzul publicului şi al arbitrului.

D. arbitru nu a sancţionat această atitudine anti-sportivă a internaţionalului venusist.

Mai târziu, când alt jucător arădan — Pernecky — a faultat pe Ghenea, acesta din urmă, încurajat de gestul lui Sepi şi sigur de impunitate, a repetat figura. A tras un pumn în ceafa adversarului, tot sub ochii publicului, şi tot în văzul arbitrului, şi tot nepedepsit. Părerea noastră este că clubul Venus trebuie să sancţioneze aceste eşiri nesportive — tocmai pentrucă arbitrul nu a făcut-o.

Echipele au aliniat următoarele formaţii:

A. M. E. F. A.: Sadowski; Covaci Csajka; Szurdi, Szabo, Szanislo; Cucula, Leb, Pernecki, Dvorjak, Bătrân.

VENUS: Ghenea; Sfera, Albu; Bărbulescu, Feraru, Mihăilescu; Gruin, Gavrilescu, Sepi, Petea, Unguroiu.

Amefa este dela început periculoasă şi are multe minute de dominare. In minutul 13, după un foarte frumos schimb între Pernecki şi Leb, ultimul pătrunde şi, de aproape, trage. Ghenea nu poate reţine şi Dvorjak intră cu mingea în goal.

Foarte vagă este reacţiunea Venusului. Şi foarte puţin decisă. In minutul 29, Cucula bate un corner, Pernecki reia cu capul şi apoi Dvorjak marchează tot cu o lovitură de cap.

Abia acum se trezeşte Venus. După câteva incursiuni febrile, Unguroiu centrează în minutul 39, Sepi interceptează, trece lui Petea, care dela 11 metri trage plasat şi reduce handicapul.

In ultimul minut, Pernecki trece lui Dvorjak, care marchează dela doi metri.

După pauză, Venus domină insistent. Trec însă multe minute şi apărarea arădană nu poate fi depăşită.

Insfârşit, în minutul 18 Sepi speculează o greşală a lui Csajka, trece lui Gruin, şi acesta reduce handicapul.

Este apoi rândul Amefei să atace. Se pare că va mări scorul. Dar, fie că Sfera nu se lasă înşelat, fie că d. Ceaureanu flueră, poarta lui Ghenea rămâne ferită.

In minutul 25, după o centrare a lui Unguroiu, Gruin înscrie punctul egalizator.

Amefa trece acum într'o disperată ofensivă. Dar Venus nu vrea să cedeze.

In minutul 40, o fază agitată în careul Amefei şi d. Ceaureanu acordă... penalty.

Bate Feraru şi marchează. In ultimul minut, Pernecky reia cu capul un corner bătut de Cucula şi egalează.

ION VORNIC

Sepi trimite cu capul spre poarta lui Sadowsky, Gavrilescu şi Peter Vâlcov urmăresc balonul, supraveghiaţi de Szanislo

Ce ne declară...

D. ELADESCU: «A fost un match greu, în care s'a luptat cu îndârjire până la fluerul final. Trebuia să câştigăm la două puncte diferenţă».

D. maior DUMITRESCU: «A. M. E. F. A. a făcut o partidă excelentă. Toţi băieţii noştri au jucat cu inimă. Merita să câştigăm».

ALBU: «Am dominat fără ca să putem traduce în goaluri această superioritate. Merita să câştigăm cu uşurinţă».

SZANISLO: «Pe lângă ghinionul, care ne-a urmărit în decursul întregului joc, am avut şi neşansa de a fi conduşi de un arbitru în zi neagră. In condiţiuni normale, nu trebuia să împărţim punctele cu Venus».

PERNECKY: «A fost un match în care nota «fair» a fost neglijată de multe ori».

Eri la Ciocanu

Macabi a disous de Gloria cu 9-0 (2-0)

Alb-albaştrii au utilizat mai multe elemente noui

Arena din Dudeşti a fost eri teatrul întâlnirei amicale dintre Macabi şi merituoasa grupare din campionatul districtual «Gloria»

Matchul nu a corespuns nici pe departe aşteptărilor, deoarece Gloria nu a prezentat echipa completă. Şase titulari au lipsit eri aşa că oaspeţii au fost nevoiţi să utilizeze jucători din echipa secundă.

Eforturile depuse de aceştia pentru a face un joc spectaculos au rămas inutile.

In schimb, Macabi a furnizat un joc spectaculos şi eficace. Cu această ocazie alb-albaştrii au încercat câteva achiziţii. Ne permitem a spune câteva cuvinte despre aceştia.

Heiter B., cât timp a jucat, a arătat lucruri frumoase. Nitroiu în centrul liniei de atac a fost slab. Ca fundaş a jucat mult mai bine. Bogdan a luat conducerea atacului în repriza a doua când a mers excelent Gluck a fost încercat pe aripa dreapta dar nu a lăsat impresie.

Toţi germanii care au asistat eri la match au spus despre Gluck că este un «unglück».

CUM AU DECURS OSTILITAŢILE

Din primele minute Macabi domină. In minutul 2 Herman centrează şi Blumer reia puternic în plasă.

MACABI — GLORIA 1—0

Gloria nu se descurajează şi trece la atac, însă toate incursiunile sunt oprite la timp de fundaşii adverşi. Herman marchează goalul al doilea printr'o acţiune frumoasă în minutul 15.

MACABI — GLORIA 2—0

Alb-albaştrii continuă să domine insistent până la sfârşitul reprizei.

O PLOAIE DE GOALURI

In tot decursul reprizei secunde Gloria nu a avut decât o singură acţiune frumoasă care a rămas însă neexploatată. Restul reprizei a fost la discreţia gazdelor. In minutul 6 se produce în careul oaspeţilor o învălmăşeală şi Herman se strecoară printre fundaşi marcând al treilea goal.

MACABI — GLORIA 3—0

Acelaş Herman marchează consecutiv goalurile 4 şi 5.

Partida nu mai prezintă nici un interes deoarece Gloria nu opune nici o rezistenţă. Nimic important dceât un shott puternic al lui Ghidali care reuşeşte de aproape ţinta.

MACABI — GLORIA 6—0

Matchul continuă lipsit de atracţie până în minutul 35 când un shot dela 16 m. al lui Ghidali perforează pentru a şaptea oară poarta apărată de Antonescu.

MACABI — GLORIA 7—0

Fiecare atacant are dorinţa de a marca câte un goal. Este rândul lui Herşcovici să înscrie cel de al optulea goal.

MACABI — GLORIA 8—0

Mai sunt patru minute de joc în care timp scorul final se pecetlueşte de 9—0 pentru Macabi.

ECHIPELE

MACABI: Bartha, Barasch, (Nitroiu), Spiegel (Barasch), Hrebus, Ghidali, Heitner B. (Poldi, Gluck, Herşcovici, Nitroiu (Bogdan), Blumer, Herman.

GLORIA: Antonescu, Telemac, Culina, Florescu, Catina, Popp, Dron, Eugen, Lupu, Bălănescu, Cojocaru.

S'au remarcat dela Macabi: Blumer, Herman, Ghidali şi Hrebus. Cel mai slab om dela Macabi a fost Gluck, care nu-şi are rostul în această echipă.

ST. IONESCU

Triumf (Giurgiu) — S. E. T. (Bucureşti) 6-3 (1-1)

GIURGIU 5 (Prin telefon). — Astăzi s'a disputat în localitate matchul dintre Triumf şi S. E. T.

Localnicii au învins prin punctele marcate de Pleser (4), Ionescu şi Popescu II.

Centru înaintaş al învinşilor a marcat toate cele trei puncte.

Lichidarea campionatului

In cursul acestei săptămâni se vor disputa ultimele jocuri ale programului divizionar.

Iată ordinea matchurilor:

MIERCURI 8 IULIE

Chinezul—Venus, **la Bucureşti.**

JOI 9 IULIE

Juventus—Unirea Tricolor, **la O.N.E.F.**

DUMINECA 12 IULIE

C. F. R.—C. A. O., **la Bucureşti.**

Ripensia—Unirea Tricolor, **la Timişoara.**

Gloria—Juventus, **la Arad.**